

Noapte de toamnă

DANACIOBY

Noapte de toamnă târzie

Când frunzele îmi fac cu mâna
Și vântul mă răsfăță,
Mă uit în sus : apare luna
Și totul prinde viață.

Din pătura de stele-a lunii,
Coboară perseide.
Iar noi la marginea pădurii,
Visăm că le vom prinde.

Sub raza lunii ca opalul,
Tăcut îmi mângâi trupul.
Se scutură în vânt castanul.
Să ne iubim e timpul.